

Co Vás nejvíce potěšilo a zklamalo v roce 2007?

20. prosince 2007 redakce

Petr Robejšek
politolog

Nejvíce mě potěšilo vítězství Nicolase Sarkozyho ve francouzských prezidentských volbách. To je muž, který řádně promísí evropskou politickou scénérii. Nejvíce mě zklamala tvrdošijná nepoučitelnost větší části české politické elity ohledně klíčového významu zahraniční politiky pro budoucnost naší země.

Jan Morava
poslanec PSP ČR

Nejvíce mě zklamala neschopnost nás všech prezentovat úspěchy vlády, na které se podílíme. Pod vlivem hulvátství sociálnědemokratické opozice a bulvárního stylu i seriózně se tvářících médií, dojem občanů z práce politiků opravdu není dobrý. Zklamán jsem také zakořeněným pocitem lidí, že se o ně stát postará, že je to tak správné, že stát na to má. Naopak mě potěšila práce vládní koalice, která, byť disponuje pouze stovkou hlasů ve sněmovně, dokáže velmi dobře naplňovat své programové prohlášení. Těší mě samozřejmě zdraví a spokojenost celé rodiny. To je totiž to nejcennější, co může člověk mít.

Jan Kerner
starosta Loun

Potěšilo mě vítězství Sarkozyho, Tuska a Juščenka, ke konci roku pak prohra Chaveze v referendu. Největší radost mám ale ze vstupu do Schengenu a zmizení hranic. Zklamáním je pro mě naopak vývoj kolem tzv. globálního oteplování, kde již celosvětová diskuse zcela opustila racionální hranice a stala se čistou hysterií.

Adriana Krnáčová
výkonná ředitelka Transparency International ČR

Co mě nejvíc potěšilo v roce 2007? (v politice)

Rozhodnutí ministerstva vnitra zpřístupnit archivy veřejnosti a zřízení instituce, která se bude věnovat zkoumání a interpretaci naší totalitní minulosti. Je to užitečný příspěvek ke kultivaci historického a politického prostoru, nicméně si to vyžádá ještě hodně času a trpělivosti. Německo na tom pracuje dosud, dodejme, že úspěšně.

Co mě nejvíc zklamalo v roce 2007?

Zvažovaný návrat J. Čunka do vlády, který poukázal nejenom na škodlivý egoцентриcký postoj hlavního aktéra a některých jeho spolu-straníků ale především na úroveň naprosté politické necitlivosti vrcholných představitelů státu. Navíc, domnívám se, že případ "Čunek" prohloubí ve společnosti již beztak těžce erodovanou důvěru v justiční orgány a zanechá v ní na dlouhou dobu trpkou pachů cynického politického kalkulu - pracovní metodu neschopných a všehoschopných.